

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ

Бежвець Алла Михайлівна

Старший викладач кафедри адміністративного, фінансового і господарського права факультету соціології і права НТУУ «КПІ»

Споконвіку людство прагне змінити все навколо себе, крокуючи вперед, нестримно розвиваючись, пристосовуючи під себе оточуюче середовище, залишаючи позаду застаріле та непотрібне. Історія називає такий рух прогресом.

Прогрес передбачає розвиток науки і технологій. Метою розвитку будь-якого суспільства є виробництво і розподіл матеріальних благ, підвищення матеріального благополуччя та накопичення багатств. Результатом прогресу є і сучасна цивілізація. Проте, які її «плоди» ми отримуємо та залишимо своїм нащадкам?

Основними фундаментальними ідеями існування сучасного світу є сталий розвиток та гендерна політика. Ці дві проблеми нерозривно пов'язані одна з одною. Більш того, наукові дослідження свідчать про те, що гендерні питання не можуть стосуватися лише жінок, – гендерна проблема – це проблема розвитку.

Одним з перших документів, присвячених ідеям гендерної рівності, була програма ООН під назвою «Розвиток жінок». Сучасна гендерна політика спрямована на емансипацію всього суспільства, звільнення культури від сексистської ідеології та впровадження гендера в усі сфери громадського життя.

Сучасна Європа максимально наблизилася до остаточного вирішення гендерного питання. Наприклад, у Швеції найвищий рівень жіночої зайнятості – 79%, причому чоловіки та жінки рівномірно реалізують себе в усіх галузях: науці, мистецтві, промисловості, політиці. Європейці все більше прагнуть до вилучення «сексистської мови», закликаючи користуватися словами, нейтральними в гендерному відношенні.

Проте, деякі явища, що відбуваються у сучасному світі, не завжди можна назвати прогресивними, хоча вони іноді докорінно відрізняються від тих, що існували раніше. Ідея зникнення поділу громадян за ознакою статі набуває

лякаючого вигляду, а її реалізація може призвести до руйнування моральних устоїв суспільства, що формувалися століттями.

Для яскравої ілюстрації «плодів» сучасної цивілізації достатньо навести наступні приклади. Так, британські профспілки виступили з пропозицією на законодавчому рівні обмежити висоту підборів, які жінки можуть носити на роботі, до 4 сантиметрів, а якщо робота пов'язана з постійним перебуванням на ногах – до 2 сантиметрів. Заявники обґрунтовують це піклуванням про здоров'я жінок, оскільки повсякденне використання взуття на високих підборах призводить до травм та захворювань опорно-рухального апарату. Однак з такою точкою зору не згодна Надін Доррис, член британського парламенту, вважаючи, що при низькому зрості жінки саме високі підбори допомагають їй зрівнятися з чоловіками. А, відповідно, вибір носити чи не носити підбори має належати жінці.

В Шотландії церква відмовилася вважати бога чоловіком. Замість фрази: «в ім'я батька, сина та святого Духа» пропонується казати: «в ім'я творця, спасителя та святителя». Таке нововведення обґрунтовується тим, що Бог вище людської статі, Бог одночасно є і чоловіком, і жінкою. Проте більшість вірян заявляє про невідповідність цих реформ Біблії, а лише спробою дотриматися політкоректності.

Найбільш безглуздими, на нашу думку, є спроби швейцарських політичних діячів вилучити із словообігу слова «мати» та «батько», а замість них вживати єдиний термін «батьки» («один з батьків»). Зазначені зміни запропонувала депутатка Дорис Штамп для того, щоб жінок перестали вважати «пасивними та другорядними істотами, матерями або сексуальними об'єктами». На нашу думку, зазначене взагалі не піддається жодній критиці, оскільки критикувати можна лише те, що має в собі сенс.

Завдяки зазначеним прикладам можна зробити висновок про те, що головна мета гендерної політики – формування суспільства, в якому чоловіки та жінки матимуть рівні (однакові) права, можливості та обов'язки, - згодом втрачає свій первісний зміст та перетворюється в надійну зброю для

інтелектуальних збоченців. А який наступний крок – одностатеві шлюби? А потім – може зоофілія?!

Прогресуючи, людство не повинно забувати про основоположні начала, коріння, завдяки яким сучасна цивілізація досягла такого розвитку. Бог створив людину – чоловіка та жінку. І вони відрізняються одне від одного як біологічно, так і поведінкою, емоційними характеристиками. Щоправда, вчені прогнозують, що найближчим тисячоліттям гендерні відмінності між ними на біологічному рівні максимально зрівняються, однак, на нашу думку, завдання людства сьогодні – не допустити цього. Жоден прогрес не вартий того, щоб в один момент зруйнувати всі традиції, звичаї, культуру, моральні засади суспільства, що передавалися з покоління в покоління віками.

Втішає те, що в Україні такий рух поки не набрав обертів. І хоча іноді й лунають заклики проти сексизма, проте такі поняття, як шлюб, сім'я, родина, материнство та батьківство, ще не втратили свого пріоритетного значення, шануються в українському суспільстві та захищаються державою.